

Baleset nélkül vezettek

Ötven vállalat vett részt a gépkocsivezetők versenyében

A megye legjobb 220 gépkocsivezetője gyűlt össze március 22-én, vasárnap délelőtt Szegeden a fegyveres erők Victor Hugo utcai klubjának színháztermében, a megyei rendőr-főkapitányság és a Közüti Balesetelhárítási Tanács által 1969-ben is megrendezett Vezess baleset nélkül verseny eredményhirdetésére. A résztvevő félszáz vállalat járművei 1969-ben összesen 86 millió kilométert futottak, és mindössze 34 balesetet okoztak. A versenyben indulók közül ezer vezetőre tizenegy, a megye többi gépkocsivezetőjére ezrenként harminckét baleset jutott.

A hatvannál több autóval és motorral rendelkező vállalatok közül harmadszor lett első az Alsósiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, amely így végleg elnyerte a verseny vándorzászlóját, s mögötte csak minimális különbséggel szorult a második helyre a szegedi postaigazgatóság, a harmadik pedig a

A vízügyi igazgatóság legjobb gépkocsivezetőit a megérdemelt vándorzászlót állják körül.

DÁV szegedi üzletigazgatósága lett. A kisebb vállalatok kategóriájában a baromfiipari vállalat szentesi gyára győzött, a második helyen a Csongrád megyei Állami Pincegazdaság, a harmadi-

kon a Hódmezővásárhelyi Közüti Építő Vállalat végzett. Az ünnepségen a helyezést elért vállalatok mellett a legjobb sofőrök is oklevelet és pénzjutalmat vettek át, hatan a Kiváló dolgozó kitüntetést is megkapták.

Meghalt Katona Ferenc elvtárs

Hosszas betegség után, 59 éves korában meghalt Katona Ferenc elvtárs, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa, a forradalmi munkásmozgalom régi szegedi harcosa.

Nyolcgyermekes munkáscsaládból származott. Fiatalságában a szegedi proletárgyermekek, ifjúmunkások keservesen nehéz és küzdelmes életét élte. Érdemes, hogy a munkásmozgalommal korán találkozott. A hat elemi elvégzése után napszám, asztalosnő, majd szobafestő lett, kisiparosoknál dolgozott segédként. Már 1934-ben részt vett a szegedi festőmunkások sztrájkjának megszervezésében, az 1937–38-as budapesti festősztrájkban a sztrájkörtség tagjaként tevékenykedett. 1939-ben bevásárolták a szegedi építőmunkások szakszervezeti csoportjának vezetőségébe. 1938-tól 1944-ig — míg el nem vitték katonának — rendszeresen részt vett a Vörös Segély akcióiban, küzdött a Horthy-fasizmus ellen.

A felszabadulás után a hadifogságból hazatérve, újra bekapcsolódott a mozgalmi munkába. 1950-ben a városi pártbizottságra került, s húsz esztendőn át egyfolytában a nyilvántartás munkakörét látta el, és nagy gondnal és szeretettel foglalkozott a régi munkásmozgalmi elvtársak ügyeivel is.

A proletárhatalom védelmére 1956-ban fegyvert fogott, azután részt vett az MSZMP szegedi megszervezésében, a konszolidációért vívott politikai harcokban. Példamutató kommunista magatartásáért 1957-ben megkapta a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét és a Magyar Szabadság Erdemrend bronz fokozatát. 1968-ban pedig munkásmozgalmi múltja elismeréseként a Szocialista Hazáért Erdemrendet.

Temetése március 25-én délután 3 órakor lesz a Belvárosi temető új ravatalozójából.

Az MSZMP
Szeged városi bizottsága

Gondiaink

A csendcsináló

A kísértetek ma is viszszaártnak. A csendcsinálás kísértetei. No, nem túl gyakran teszik már tiszteltüket, ahol azonban felbukkannak, ott kisebb-nagyobb riadalmat keltenek. Van, aki rémalakokká nagyítja őket és elszórt esetekből messzemenő következtetést próbál levonni. Nehezen sikerül ez persze, mert a csendet erőszakoló kiskirályokat annyira megtizedelte a magyar politikai atmoszféra, hogy elszórt jelentkezésük is viszszaártnak tűnik. Nem kívánja senki még tagabb időközökben sem az egyre anakronizikusabb csodabogarakat.

Ezért bosszantó, amit hallottam! Meglehet, hogy a szenvedő alanyok kiszínezték, eltúlozták a történetet — nem először fordul ez elő nálunk a magukat sértve érző emberekkel —, a lényege azonban mindenképpen tanulságos. Nyugdíjazásához készülődött egy férfi, aki harmencéves szorgalommal, szakismerettel és tiszteséggel kivívta társai egyöntetű szimpátiáját. Távoztása előtt még egyszer kedveskedni akarván az „öregnek”, indítványozták, hogy az esedékes Kiváló Dolgozó kitüntetést is ő kapja meg — megérdemli.

A többség azonban másnak ítélte oda a pénz- és dicsőség-ordót, amihez joga volt kétségtelenül. Most jön azonban a bukfenc — ahogyan mondani szokás. A hű szakik aláírásukkal ellátott levelet szerkesztettek, amelyben érvekkel bizonygatták igazukat nyugállományba vonuló társuk érdekében, s osztályvezetőjük révén továbbították ezt a petíciót.

Szegény osztályvezető! „Hallatlan! Maga bedől a demagógiának. Maga a tömegek uszályába keveredett! Maga hálátlan! Magát kineveztük osztályvezetőnek és most ezt kapjuk érte cserébe! Ezt nem vártuk volna. Vegye tudomásul, ha még egyszer...”

Pattogott, csattogott, korholt, fenyegetett az istenke. Pedig — ismerősei szerint — úgy ránéztere normális embernek látszik. De a demokratizmusról rögön demokráciáról a haja. Allergiás rá. Csak beszélni szeret róla annyit, hogy már-már a szája is kirojtólódzik tőle. Ha a pártbizottságtól néha megkérdezzük, hogyan képzei el mégis a boldogulást, akkor pompásan tudja a lelkét. Beszajkózta. Közben fontos beosztására, rendkívüli elfoglaltságára hivatkozik és megemlíti: a demokráciát ugyebár idővel, idővel meg mindig szűkben vannak.

Egy vezető — a tisztesség és a hozzáértés keretein belül — dönthet így is, meg úgy is, övé a felelősség. Magyarán: nem kell miatta. De nem árt, ha meghallgat minden jóra való észrevételt. Az meg egyenesen hasznos, ha döntéseinek okát beosztottjaival is megérteti. Mert bizony jól jön az emberek bizalma és támogatása, amikor nehezebb feladatokat kell elvégezni.

A mi „hősünk” bosszantja környezetét. Ha pedig sokat bosszantja, akkor hamarabb, vagy később maragatja. Kinek jó ez? Neki semmiképpen.

F. N. I.

Mérlegen a mezőgazdasági könyvhónap

A Hazafias Népfrent szegedi járási könyvbarát akcióbizottsága tegnap, hétfőn délelőtt tartott ülését értékelte a februári mezőgazdasági könyvhónap eredményét. Megállapította, hogy a szakismeretek terjesztését célul maga elé tűző mozgalom idén is szép eredményeket hozott, különösen ott, ahol a könyvkiállítást és könyvvásárt szakíró-olvasó találkozóval kapcsolták össze. A szövetkezeti könyvhálózat az új ismeretek terjesztését szorgalmazta kiépült hálózata és alkalmi bizományosai útján. Az akcióbizottság meghallgatta a járási művelődési ügyi osztálynak a költségvetés napja és az ünnepi könyvhét előkészületeiről szóló tájékoztatóját is.

Az Óriáscsecsemő

Az Egyetemi Színpad bemutatója

Nincsen erre objektív mérce, de valószínűleg történetének legsikeresebb bemutatóját tartotta tegnap és vasárnap este az Egyetemi Színpad. Az előadott mű, Déry Tibor Óriáscsecsemője furcsa, groteszk stílusával éppen belevág a mai fiatalok színjátszó ambícióiba. Az a lendület és erő, amely a bemutatót elejétől végig jellemzte, nyilván ebből a szerencsés találkozásból született.

Az Óriáscsecsemő Déry fiatalkori alkotása, és szürrealista stílusával nagyon emlékeztet a mai abszurdokra. Ez a hasonlóság néha egészen kísérteties. De azért nem abszurd ez a darab, ha egyáltalán van valami értelme az ilyesféle megjelöléseknek. A legfőbb különbség talán az, hogy a mai abszurdok elvontabbak, Déry darabjában több van a köz-

napi valóság éltető melegéből. Egyébként azonban Déry darabja is elvont képletre épül: középpontjában az emberi sors végső kérdései állnak. A mű tárgya az ember manipulálásának folyamata, azaz annak bemutatása, hogyan, milyen erők hatására válik az ember a Rossz eszközzé.

Déry dramaturgiája szélsőséges. Mint minden szürrealista műalkotás, az Óriáscsecsemő is vegyíti a különféle stílusokat és hatásokat. Frakkos üriemberek és festett vásári bohócok együtt és egyszerre jelennek meg a darabban. De oly módon, hogy ez a sokféleség végül is szerves egységgé olvad össze. Paál István rendezésének legkiemelkedőbb eredménye, hogy a sokféleségnek ezt az egységét az előadásban meg tudta teremteni. A sok kavargás, kontárszt, ellentétes hatás egységes színjátszó stílus élményét ébresztette fel a nézőben.

Szó se róla: kitűnő szereplőkkel dolgozott. Déry Tibor, aki eleget téve az egyetemi fiatalság meghívásának, maga is részt vett a bemutatóban, azt mondta a szegediek teljesítményéről, hogy „pesti színészek se csinálták volna jobban”. A fél látták a bemutatót, tanúsíthatják, hogy az író nem udvariasságból nyilatkozott így. Katona Ferenc például feltétlenül megérdemelte ezt a minősítést. De nagyon jók voltak a többiek is, akik közül itt elsősorban Dunai Tamás, Notheisz János, Pálfi Katalin, Jávorszik Márta, Dékány András és Csokonai Attila nevét emeljük ki.

Ö. L.

Megkezdődött a Sabin-oltás

Az influenzajárvány miatt elhalasztott, gyermekparalízis elleni Sabin-oltások megkezdődtek Szegeden és március 28-ig tartanak. Megkapja a behívót minden 1966. szeptember 1. és 1969. szeptember 30. között született kisbaba.

Azok a gyermekek, akiknek családjában most költözött Szegedre, nem szerepelnek a nyilvántartásban, így nem kaphatnak értesítést a Sabin-oltásról. Viszont minden kisgyermek számára fontos,

hogy megkapja a súlyos betegségtől megóvó cseppeket, annál is inkább, mert a már beoltottak között sokkal nagyobb veszélyben, szinte védtelenül élnek azok, akik nem jutottak a gyógyszerhez. Ezért a gyermekorvosok kéri a szülőket, hogy a területi gyermekorvosi rendelőbe — az ott meghirdetett oltási időpontban — vigyék el gyermekeiket március 28-ig akkor is, ha nem kaptak értesítést.

Lenin-ünnepség a marxista középiskolán

Tegnap délután az MSZMP Szeged városi bizottságának marxista-leninista esti középiskoláján, a megyei tanács háza nagytermében hallgatók és tanárok Lenin születésének közelgő 100. évfordulója alkalmából ünnepségen emlékeztek meg a halhatatlan forradalmárról. Az ünnepségen megjelent Szabó G. László, a városi pártbizottság propaganda és művelődési osztályának vezetője, valamint dr. Rátkai János, a Csongrád megyei pártbizottság oktatási bizottságának képviselője.

Dr. Bodor Jánosnak, a marxista középiskola vezetőjének megnyitóját után az iskola hallgatói közül Heim Géza, a MÜM. 600. számú iparitanuló-intézet nevelője Lenin, az ember címmel, Kalló Antal, az Országos Takarékpénztár Csongrád megyei fiókjának dolgozója

Az állam és forradalom című Lenin-műről, Kalmár József, ugyancsak az OTP dolgozója. A leninizmus — világorradalmi folyamat címmel tartott előadást. Az

ünnepség befejezéséket Börcsök Józsefné, a DÉL-TEX dolgozója, a marxista középiskola hallgatója Majakovszkij Leninről szóló költeményét mondta el.

Találkozó — szépséghibákkal

A Csongrád megyei és szegedi városi tanács vb művelődési ügyi osztályai, a Nép-művelítési Tanácsadó és a KISZ Csongrád megyei bizottsága együttes szervezésében március 21-én és 22-én Szegeden, a Bartók Béla Művelődési Központban tartották meg Csongrád megye ifjúsági klubjainak a találkozóját.

A rendező szervek olyan tapasztalatcsere jellegű klubtalálkozót óhajtottak megvalósítani, amelyen a vezetőkön kívül a tagok is részt vesznek és továbbképzés mellett ízelítőt kapnak a színvonalas klubéletből is. A cél érdekében megbízták hat jól működő klubot, mutassák be, hogyan lehet eltölteni kulturáltan az időt úgy, hogy szórakozva tanuljanak, művelődjenek a fiatalok. Programba vették játékok, mozgalmi dalok tanulását és egy vetélkedőt is.

Nagyon hasznos az ilyen-fajta együttélés. Ismerkedési és tapasztalatgyűjtési lehetőséget ad. A vezetőképzés és a klubtalálkozó azonban együtt nem oldható meg. Ha a majdnem 8 ezer forintot megközelítő költségeket is vállalta a megye, akkor sokkal hasznosabb lehetett volna a vezetők továbbképzésére fordítani az időt, mert a legtöbb vezető nélkül —

pusztán a fiatalok lelkesedésére alapítva — színvonalas klubélet elképzelhetetlen.

A szervezetség sem volt mindig tökéletes. Előfordult egyórási technikai zsinet is a programok között, főleg a városban egy könyvtárklub megtekintése miatt, amely semmilyen újabb ismerettel sem szolgált. A produkcióra felkért klubok műsora — kivétel a balástyai és a hódmezővásárhelyi ifjúsági klub műsorát, amelynek tagjai komolyan vették a kapott feladatot — igen alacsony színvonalú volt. Pedagógiai szempontból pedig minden politikai tartalmú irodalmi műsornak, amelyet a fiatalok előtt mutatnak be, ki-válónak kell lenni, mert ellenkező esetben előfordulhat, hogy aztunk annak a politikának is, amelyet népszerűsíteni akarunk.

A találkozó megrendezése azt jelentette, hogy a politikai és társadalmi szervezetek szívügyüknök tekintik az ifjúsági klubok segítségét, a mozgalom sikere érdekében hajlandók anyagi támogatást is hozni. És akkor, amikor a pénznek az ifjúsági mozgalomban ezer helye lenne, különösképpen meg-gondoltnak kell lenni, hogy értelmesen használjuk fel.

Husztka István

Szeged szobrai

Kossuth Lajos (1802—1894)

(206.) A Tolbuhin sugarút 26. szám alatti házban látható Szeged egyik levelek által felfedezett épületdísz. A Kossuth-fő. A szobor készítője egyelőre ismeretlen.